

РЕШЕНИЕ

№ 41798

гр. София, 14.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7521** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Д. Ш. Д. У.- гражданин на У. срещу Отказ за издаване на виза тип “С“ от 26.04.2025 година на Консулско длъжностно лице– Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Т., У..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че отказът е издаден при нарушение на материалния и процесуалния закон, като са налице всички основания да и бъде издадена виза, липсват мотиви и от Отказа не може да се установи защо е отказана виза. Посочва се още, че при издаване на Отказа се нарушават основни права на оспорващия, в това число и правото на труд, както и правото да упражнява професия. Искане се отмяна на Отказа и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Д. Ш. Д. У. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по оспорването- Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Т., У. редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №95-00-26/16.01.2025 година на Министър на външните работи е наредено право да вземат решения за отказ за издаване на визи на основанията по чл.10 от ЗЧРБ и чл.32 то,т.1 от Регламент /ЕО/ № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за

създаване на Визов кодекс на Общността/ Визов кодекс/ длъжностни лица, като възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/ съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение №7 към чл.34,ал.3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим и по Приложение № 6 към чл.32 от Визовия кодекс.

Със Заповед № К-68/21.01.2025 година на Постоянен секретар на Министерство на външните работи е наредено С. Г. Р. – пълномощен министър, нотифициран, Завеждащ консулска служба временно управляващ и е изменена Заповед К-1085/28.09.2023 година за дългосрочно командироване на С. Г. Р. и е определен краен срок на командировката 06.12.2025 година.

Със Заповед № Ав-02-06/05.02.2025 година на Временно управляващ Посолството на РБ в Република У. е определена С. Г. Р.-Завеждащ Консулска служба на Посолството да изпълнява функциите да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри по образец за уведомление и обосновка на отказа за издаване на виза, анулиране, отмяна на виза на основание чл.34,ал.1 и ал.2 от НУРИВОВР

На 11.04.2025 година оспорващият депозирал Заявление до Посолството на РБ Т., У. за издаване на виза тип „С“ за краткосрочно пребиване до 90 дни, към което приложил сключен Трудов договор с работодателя на територията на РБ - „ Кири биомакс фармунг“ ООД със седалище и адрес на управление- [населено място], Списък на чужденците регистрирани в Агенция по заетостта за осъществяване на краткосрочна заетост на основанията, посочени в Декларацията в Агенция по заетостта, в който Списък фигура оспорващият, Декларация от работодателя за спазване на изискванията по чл.28,ал.1-2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност с осигурено жилище, както и Декларация съгласно изискванията на чл.7,ал.1,т.2 от ЗТМТМ, както и посочване на мястото, на което ще работи оспорващият [населено място], Землище [населено място], [община] през целия срок, указан в Декларацията.

На 26.04.2025 година ответникът по оспорването издал оспорения Отказ, с който отказал издаването на виза тип“ С“ на оспорващия.

По делото е приложено заверено копие на цялата административна преписка.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Отказ за издаване на виза тип С от 26.04.2025 година на Консулско длъжностно лице-Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Т., У. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган- това е Консулско длъжностно лице- Завеждащ консулска служба в Посолството на РБ в Т., У., на когото нормата на чл.9г от ЗЧРБ е предоставила правото да издава, отказва издаването, да анулира и отменя визи. Това право е доразвито и залегнало и в чл.10,ал.1 от НАРЕДБАТА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИЗОВИЯ РЕЖИМ, според която визите се издават

от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга Държава-членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. От своя страна, съгласно чл. 27. ал.1 от Наредбата, Министърът на външните работи определя със заповед дипломатическите и консулските представителства, в които консулските длъжностни лица могат да вземат самостоятелни решения по издаването на визи за краткосрочно пребиваване със срок на валидност до 1 година. По силата на ал.2, ръководителите на дипломатическите и консулските представителства определят с писмена заповед след получено съгласие на Дирекция "К. отношения" консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелно решение по ал. 1.

В конкретния случай, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че към датата на издаване на отказа Министър на външните работи със Заповед от 16.01. 2025 година възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 към чл.34, ал.1 и Приложение № 8 към чл.34, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим за уведомление и обосновка на отказа на издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Отказът е издаден от лицето С. Р. на дата 26.04.2025 година и към тази дата по делото се съдържат писмени доказателства сочещи, че лицето С. Р. е определена с нарочна Заповед от 05.02.2025 година на временно управляващ на Посолството на РБ в Т., У. и за консулско длъжностно лице, което може да съставя, подписва и връчва/ съобщава на заинтересованите лица формулярите, посочени в Приложение № 7 и №8 и да издава и отказва издаването на визи, анулирането им и отмяна на виза/ лист 27 от делото/.

Отказът не отговаря на изискванията за форма, визирани в нормата на чл.59 от АПК. Посоченото в отказа – Приложение 6 на Визовия Кодекс на Общността, точка 2 и 10- цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването не доказва по убедителен начин, че целта на посещенията е действителна и апликантът има намерение в срок и по определения ред да напусне РБ, целта и условията на планирания престой не са обосновани и предоставената информация относно обосновката и целта на условията на планирания престой не е надеждна, не може да доведе до извод, че отказът е мотивиран и посоченото без да е изразено в какво се изразява ненадеждността на предоставената информация не може да обуслови яснота относно това защо се отказва издаването на виза и да доведе до извод, че е налице мотивираност на отказа. Не е конкретизирано кои точно документи или кои направени от кандидата декларации не са надеждни съобразно изискването на чл. 21, пар. 7 от Визовия кодекс

В РЕШЕНИЕ № 3567 ОТ 04.04.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 641/2023 Г., IV ОТД. НА ВАС е посочено, че "видно от представеното заверено копие от административния акт, същият представлява стандартна форма за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, но това не освобождава органа от задължението да посочи дори и в минимална степен словесно на какво основание се отказва издаването на виза, за да може апликантът да разбере в какво се изразява волята на органа за отказа.

Визата по своята същност представлява разрешение за влизане и пребиваване, за транзитно преминаване през територията на Република България или за летищен транзит.

Липсата на мотиви на акта във всички случаи е основание за отмяната му, съгласно т. 2 от

Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. - задължително за съдилищата на основание [чл. 130, ал. 2 от ЗСВ](#). Посоченото нарушение представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по [чл. 146, т. 2 от АПК](#) и за отмяна на отказа. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

При издаване на отказа, ответникът по оспорването е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните на ЗЧРБ.

В Отказа е изброена само правна норма от Визовия кодекс, но няма посочване в какво се изразява ненадеждността на представената информация и коя информация е ненадеждна, както и въз основа на какво е приел органът, че целта и условията на планирания престой не са обосновани и кое е довело до издаване на отказа. Вярно е, че Отказът е изготвен в законоустановената форма съгласно [Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим /НУРИВОВР/](#), във връзка с [чл. 59 от АПК, но това само по себе си не води до извод, че е достатъчно да е изготвен стандартен формуляр за отказа за издаване на виза. В чл.34 от Наредбата е визирано](#), че не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в [чл. 10 от Закона за чужденците в Република България](#). За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно [приложение № 7](#), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по [чл. 10, ал. 2](#) или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без

да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Правната регламентация на издаването на визи се съдържа в ЗЧРБ, в чийто член първи е посочено, че този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. Легално определение на понятието "чужденец" е даден в разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗЧРБ, според която разпоредба чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин, чужденец е лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ, според която "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл.8 от ЗЧРБ, от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Според параграф 1, т.3 от ДР на ЗЧРБ, "Редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ документ" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. Визата е разрешение, издадено от Република България, за влизане и пребиваване, транзитно преминаване или летищен транзит/аргумент от чл.9 от ЗЧРБ/, а видът на визата се определя от целта, за която се издава. Видовете визи са изчерпателно посочени в чл.9, ал.2 от ЗЧРБ- и това са за летищен транзит (виза вид "А"), за краткосрочно пребиваване (виза вид "С"), за дългосрочно пребиваване (виза вид "D"). Виза се издава под формата на единен визов стикер по образец на Европейския съюз и е валидна само с редовния документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, в който или към който е положена. а данните, нанесени във визовия стикер, не могат да бъдат променени. Визовият стикер се полага в редовен паспорт или друг документ за задгранично пътуване, признат от Република България. Съгласно чл. 22, ал.1 от ЗЧРБ, пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на изрично посочени в текста на нормата документи, едно измежду които е и издадена виза по чл. 9а, ал. 2;

Условията и редът за издаване, отказ за издаване, анулирането и отмяната на визи и за определяне на визовия режим се определят с акт на Министерския съвет и това е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. в чийто чл.4 е посочено, че гражданите на държавите, посочени в приложение 1 на Регламент 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. (ОВ, L 81 от 21.03.2001 г., специално българско издание: глава 19, том 03) и регламентите за неговото изменение, влизат и пребивават или преминават транзит през територията на Република България с визи/ измежду които и И./, чийто гражданин е оспорващият. В чл. 8, ал.1 (Изм. - ДВ, бр. 62 от 2021 г., в сила от 27.07.2021 г.) от Наредбата е доуточнено, че виза за краткосрочно пребиваване с цел планирано пребиваване се издава на чужденец, който влиза в страната еднократно, двукратно или многократно, за общ срок на пребиваване не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.

За да се издаде виза от съответния вид, чужденецът следва да подаде заявление, което според чл.10, ал.2 от Наредбата се подава в дипломатическото или консулското представителство в

държавата, в която гражданинът на трета страна пребивава на законно основание, а в случаите по [чл. 10, ал. 2](#) - пред органите за граничен контрол на граничните контролно-пропускателни пунктове. Заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване се подава само в дипломатическите и консулските представителства по постоянното местоживее на кандидата или в тези представителства.

На консулското длъжностно лице е вменено задължение да определи дата и час за подаване на заявлението от кандидата, като по правило срещата се уговаря в срок до 2 седмици от датата, на която е поискана. В надлежно обосновани спешни случаи може да бъде разрешено заявлението да бъде подадено без предварително уговорена среща или същата да се проведе незабавно. Не се прилага изискването за предварително уговорена среща за членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария.) Кандидатите за издаване на виза се явяват лично за подаване на заявлението освен в случаите, когато има сключен договор с външен доставчик на услуги, ползват се услугите на акредитиран търговски посредник или на почетен консул. Изключение от правилото за лично явяване може да се допуска в случаите, когато от кандидата са събрани биометрични данни в предходните 59 месеца.) Изключения от изискването по ал. 3 се допускат, ако не съществуват съмнения за добрите намерения и име на кандидата за виза (bona fide) с оглед на неговата известност, но при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване не се допускат изключения от изискването за лично явяване.

В чл. 14А от ЗЧРБ е дотученено, че виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена и на чужденец, който желае да извършва сезонна работа при условията на чл. 24Л и в случаите по ал. 1 на визовия стикер се отбелязва, че е издаден за целите на сезонна работа.

От своя страна, подробна правна регламентация на издаването на виза за сезонна работа се съдържа в чл.24л от ЗЧРБ-за извършване на сезонна работа за срок до 90 дни без прекъсване чужденецът трябва да притежава валидна виза за краткосрочно пребиваване за целите на сезонна работа, когато такава се изисква, и заетостта да е регистрирана от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и правилника за неговото прилагане.

В конкретния случай, чужденецът- оспорващ в настоящото производство на дата 11.04.2025 година е подал Заявление за издаване на виза вид „С“ за краткосрочно пребиване в рамките на 90 дни като сезонен работник, като е приложил изискуемите доказващи целта и условията на планирания престой - сезонно разрешително за работа за 90 дни, с еднократно влизане и пребиваване на територията на Република България, като всички разходи по време на престоя се поемат от работодателя – „Кири биомас фарминг“ ЕООД, а посочените цел и условия са подкрепени с приложените документи – Регистрация в Агенция по заетостта и Трудов договор от 01.03.2025 година с работодател "Кири биомас фарминг" ЕООД, сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. ал. 3 от КТ и чл. 24, ал. 2 от ЗТМТМ за длъжността "Работник – полевъд, с месторабота– Землище [населено място], [община] , което оборва доводите на органа за миграционен риск.

Приложеното отрицателно становище на лист 56 от ДАНС, в посока през последните 5 години оспорващият е нарушил паспортно- визовия режим не е залегнало в отказа като мотив за издаването му , а представянето му от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването цели да домотивира отказа, което е недопустимо.

В конкретната хипотеза, ответникът по оспорването е аргументирал отказа си като е посочил, че представената информация не е надеждна, но не посочил в какво се изразява ненадеждността на информацията, не е анализирал приложените към заявлението доказателства, като липсват и доказателства защо и въз основа на какво целта и условията на планирания престой не са обосновани, като са приложени доказателства за ангажиране на апликанта като работник сезонна заетост и има издадено разрешение от страна на Агенцията по заетостта.

Всичко това сочи, че отказът е незаконосъобразен, което предполага отмяната му и връщане на

преписката на административния орган за ново произнасяне, при което следва да се анализират приложените доказателства и едва тогава да се издава съответен акт.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 210 лева - внесена държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 200 лева.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза тип "С" от 26.04.2025 година на Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Т., У. НА Д. Ш. Д. У.- ГРАЖДаниН НА У..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ-ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА В ПОСОЛСТВОТО НА РБ В Т., У. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПО ЗАЯВЛЕНИЕТО НА Д. Ш. Д. У.- ГРАЖДаниН НА У. ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ-ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА В ПОСОЛСТВОТО НА РБ В Т., У. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. Ш. Д. У.- ГРАЖДаниН НА У. СУМАТА ОТ 210 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: